

בגן של רבנו ז"ל

בגן של רבנו כנגד ג"ן פרשיות שבתורה, בעזרת השם יתברך נשתדל להכניסכם בגנו של רבנו, ולסיים על הסדר את כתביו של רבנו נחמן מברסלב ז"ל סימן אחר סימן כך שבסוף השנה הזאת תזכו לסיים, או אפילו בחלקם כתביו של רבנו ז"ל, השם יהיה בעזרכם ובעזרי

בראשית

שיחות מוהר"ן

אות - קמד

קיצור ליקוטי מוהר"ן

סימן לד'

ו. וגם צריך כל אדם לדבר עם חברו ביראת שמים כדי לקבל התעוררות בלבו מהנקדה שיש בחברו יותר ממנו כי הנקדה היא בחינת צדיק לגבי חברו ומאיר ללב חברו הנקרא ואו:

ז. וכל הנקודות הנ"ל הם ענפים להצדיק שהוא נקדה הכללית בחינת משה שהוא נקדה של כלליות נשמות ישראל. על פן צריכין הכל מתחלה לקבל מהצדיק הזה כי קדם כל העקר הוא התקשרות להצדיקים ולדבר עמהם ביראת שמים והם יאירו ויעוררו את לבו על-ידי נקדתם הקדושה הכללית. ואחר-כך צריכין לדבר גם עם חברו ביראת שמים כנ"ל לקבל דין מן דין. וכן יקבל כל אחד מנה ובה על-ידי שידבר כל אחד בעצמו בינו לבין קונו כנ"ל. ועל-ידי שלש בחינות אלו נתבטלין התקפות הינו האהבות רעות הינו ערלת הלב. וזהו "על כל פשעים תכסה אהבה", כי התאוות רעות נתבטלין על-ידי ששם שורה האהבה הקדושה הנקראת כהן. כי נתנה כהנה לאברהם אברהם (נדרים ל"ב) והיא שורה במקום ברית שלום על פן נקראים ישראל ממלכת כהנים. וכשנתנה כהנה לפינחס נאמר לו: "הנני נתן לו את בריתי שלום" (במדבר כ"ה יב). כי הכהנה בחינת אהבה בחינת אברהם שורה במקום ברית שלום הינו צדיק יסוד עולם כנ"ל שאור החסד נשאר ביסוד דאצילות:

ח. ולפעמים מקבלין הנקדה מחברו על-ידי שמדברין עמו שיחת חלין. ואז יכולין לקבל אור והתעוררות לעבודת השם יתברך מהנקדה הזאת על-ידי התלבשות שמתלבשת בדבורים אלו:

סימן לה'

א. דע כי תשובה היא להשיב הדבר למקום שנטל משם בחינת זרקא (תקונים כ"א מ"ג:), דהינו להשיב ולהחזיר הדבר לשורשו. ושרש כל הדברים הוא חכמה כמו שכתוב: "כלם בחכמה עשית" (תהלים ק"ד כד). לכן צריך כל אחד לשמר את חכמתו ושכלו משכליות חיצוניות המכנים בשם בת פרעה. בת היא רמז לחכמה שאינה חכמה כמו שאמרו חכמינו וזכרונם לברכה (מנחות ק"י). ופרעה לשון בטול כמו שכתוב: "תפריעו את העם" (שמות ה' ד) ותרגם אונקלוס: 'תבטלון'. הינו חכמות בטלות שהם שאר החכמות. כי עקר החכמה לקנות שלמות אינה רק חכמת אלקות. ושאר החכמות הם רק חכמות בטלות ואינם חכמות כלל:

כשבא מלמברג והיה עדיין החולאת שלו דהיינו ההוסט (שעול, שחפת) מתגבר עליו. ואז היה נוסע כמעט בכל יום לטייל סמוך לעיר לרפואה ושאר כוונות נוראות שהיה לו בזה (רפד). ושמענו מפיו הקדוש אז בדרך הטיוול כמה תורות וכמה שיחות וסיפורים נפלאים ונוראים. גם המאמר המתחיל:

דע כשאחד מתפלל בשדה הנאמר על פסוק (בראשית כד סג): "ויצא יצחק לשוח בשדה" וכו' (בלקוטי תנינא סימן י"א) נאמר גם כן אז בעת שנסענו עמו לטייל. ועמדנו בשדה אחד וירדנו מהעגלה והוא היה עדיין יושב על העגלה ועמדנו סביבו. בתוך כך הגיע שעת המנחה והיינו רוצים להתפלל שם. אז אמר התורה הנ"ל. והענין שם שכשמתפללין בשדה אזי כל העשבים וכו' נכנסין לתוך התפילה וכו' עיין שם. ואמר אחר כך שכמו שאנחנו עומדים סביבו הוא רואה כל העשבים איך כל עשב ועשב דוחק עצמו לכל אחד ואחד מהעומדים שם כדי לעלות ולכנס בתוך תפלתו כפי המבואר בתורה הנ"ל (רפה):

גם התורה של איה מקום כבודו על פסוק "ואיה השה לעולה" (בראשית כ"ב ז) בסימן י"ב. והתורה על מאמר מאי טעמא גמלא זוטא גנובתה ותורא ארוכא גנובתה (שבת עו): המתחיל: אלו המתפארין בגדולות בסימן ט"ו, והתורה המתחיל: הקשו מפני מה כשאחד מבקש פרנסה וכו' בסימן ט"ז, כל זה שמענו על הדרך, בשעת הטיוול ועוד שארי תורות. וכל המאמרים הנ"ל ומה שנאמר על בדיחא דעתה (שם) וכל מה ששמענו אז על הדרך הכל מקושר ומרומז במאמרי רבותינו וזכרונם לברכה באגדה הפליאה ששאל רבי יהודה לרבי זירא בעת שהיה בדיחא דעתה ארבעים ותשעה תרנגולא מדלי עינא וכו'. ושם מרומז כל זה: (רפו):

חיי מוהר"ן

שיחות וספורים ועניינים שהיה אצל כל תורה ומעשה

(מג) וכן אחר כך כשנתווסף עוד אות אחת ונעשה תבה של ארבע אותיות כגון אבג"ד אזי נתרבין הבתים כמספר ארבע פעמים ששה שהוא עשרים וארבעה. וכשנתווסף עוד אות אחת ונעשה תבה של חמש אותיות, אזי נתרבה הבתים כמספר חמש פעמים עשרים וארבעה שהוא מאה ועשרים. וכן כשנתווסף עוד אות אחת ונעשה תבה של שש אותיות אזי נתרבין הבתים כמספר שש פעמים מאה ועשרים שהוא שבע מאות ועשרים. וכן לעולם שכל מה שנתרבה אות אחת נתרבו הבתים כפי כפולות כל מספר האבנים האלו הנמצאים עתה במספר כל הבתים שנבנו מהאבנים שהיו מקדם, והבן היטב. ועין בפרדס שם מבאר ענין זה. ודעת לנבון נקל להבין הטעם מי שיבין היטב מהות הצרופים, ואין להאריך בזה. ומוזה תבין לענין הנפשות הנ"ל והא לך החשבון ממספר כמה אותיות שנקראים אבנים וכן לענין הנפשות הנ"ל וכו'. (ולא העתק).

נמצא שמשלש עשרה אבנים נעשים ששה אלפים ושתי מאות ושבעה ועשרים מיליון ועשרים אלף ושמונה מאות (6,227,020,800). ועל פי דרך זה תחשב לעולם. והבן היטב עד היכן הרבוי מגיע כשנתווסף אבן אחד על האבנים הינו נפש אחד על הקבוצ הקדוש של הנפשות שהיו כבר. השם יתברך יזכנו לשמח באלו הבתים אשר עליהם נאמר (ישעיה נ"ו): "ושמחתים בבית תפלת" כמובן בהתורה הנ"ל אשרי הוזכה לזה.

ועין בספר לקוטי הלכות באבן העזר פריה ורביה הלכה ה' אות יב ובהלכות ציצית הלכה ז' אות ד מה שכתבתי בענין זה על מאמר בסוטה דף ל"ז. אין לך כל מצוה ומצוה שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות של שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים וכו' עד ערבא וערבא דערבא ועין שם בפרוש רש"י ותוספות שם ובהגהות מהרש"ל והא לך החשבון בקצור במספר הבריתות הנ"ל.

ארבעים ושמונה פעמים שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים (48603550) עולה עשרים ושמונה מיליון ותשע מאות ושבעים אלפים ארבע מאות; שש מאות ושלוש עשרה פעמים כל הנ"ל. כי על כל מצוה מתרי"ג [שש מאות ושלוש עשרה] מצוות נכרתו כל הבריתות הנ"ל. עולה 17.758.855.200. ולמאן דאמר ערבא וערבא דערבא צריכין לכפל עוד שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים ככל הנ"ל (60355017.758.855.200) כמובן שם בפרוש רש"י ותוספות עין שם היטב עולה 718,357,055,360,000.10. וזכר היטב שהם שבע עשרה אותיות ציפער (ספרות) שהוא מספר גדול ומפלא מאד אשר אין לשער כי הם יותר מעשרת אלפים פעמים מילי מיליון ואם ידעת מספר המילי מיליון שהוא מיליון פעמים מיליון אשר נודע לבעלי חשבון אשר אם יחיה האדם חמשה עשר אלף שנים ויותר אינו מספיק לספר מספר הזה אחד לאחד אפלו לחשבון שיכולים לספר מספר מאה במינוט [בדקה] אחת. ודבר זה מבאר לכל הרוצה לבוא לחשבון הזה. (המשך יבוא)

כמו כן צדיקי הדור האמתיים העוסקים ברפואת חלי נפשות ישראל אי אפשר להם לעסוק ברפואתם, כי אם כשיודעים בשלמות מהות חלי הנפש וזה על-ידי שידועים בחינת תכונת קומת האדם העליון שהוא בחינת תכונת קומת התורה שנקראת אדם פי התורה היא בחינת קומת האדם שהם רמ"ח [=מאתים ארבעים ושמנה] מצוות עשה ושס"ה [=שלש מאות ששים וחמש] מצוות לא תעשה שהם כנגד רמ"ח איברים ושס"ה גידים שבקומת אדם וכמו שהאיברים והגידים שבאדם ערוכים ומסודרים ומקשרים זה בזה כנ"ל, כמו כן צריכין לידע בבחינת קומת התורה סדר הקשר והחבור של כל רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה, וכל המצוות דרבנן הכלולים בהם לידע היטב איך הם ערוכים ומסודרים ומקשרים זה בזה וזה בזה, ואז יכולים לידע סגלת כל מצוה ומצוה ומדה ומדה לאיזה רפואה היא מסגלת ביותר ואיך לרפאות חלי הנפש ואז דוקא כשממשיכין חדושי תורה כאלו שידועים על ידם בחינת תכונת קומת התורה כנ"ל אז יכולין להמשיך הדרך הקדושה לעשות מתורות תפלות, הינו שנוכל לשפך לבנו כמים נכח פני השם לקים מצוה זאת בכדי שנוכח על-ידי-זה למדה טובה זאת ועל-ידי-זה נוכח לבוא לתקון דבר זה ולמדרגה זאת.

כמו למשל כשאחד רוצה לבקש מהשם יתברך שיזכה לקים מצות ציצית בשלמות, אם אינו יודע סגלת הציצית אינה מדה זוכה לשבר על-ידי ציצית ולאיהו מעלה זוכה על ידה וכו', אז בודאי אינו יכול לבקש להאריך בתפלה עד שישבר לבו, עד שיעורר רחמי השם יתברך, כי אינו יכול לבקש רק רבונו של עולם זכני לקים מצות ציצית בשלמות אף-על-פי שבודאי גם זה טוב מאד, אשרי שיאחז בה לבקש על כל מצוה מהשם יתברך אף-על-פי-כן עדין אינו זוכה לעשות תפלתו רחמים ותחנונים שהוא זה שזוכה לחדש בה דבר אבל עקר התפלה השלמה שעושין מתורה הוא מחדושי אוריתא שזוכין לידע על ידם סגלת המצוות כמו במשל הציצית שזכרנו כשיודע האדם שציצית מסגל לשבר תאוה נאוף ולזכות על-ידי-זה לעצת הצדיקים ולאמונה שלמה ולתפלה ולאריך ישראל ולעשות נסים וכו', כמו שמבאר בספר "לקוטי מוהר"ן סימן ז' הנה על-פי דרך זה בודאי יכול לסדר תפלות רבות באריכות נפלא על מצות ציצית כי כל אחד כפי מה שידוע בנפשו כמה הוא רחוק מתקון הברית וכל מה שעובר עליו בענין זה בכל פעם כמה וכמה הוא צריך להפציר להשם יתברך שיושיעו לקים מצות ציצית בתקונה כדי להנצל מתאוה נאוף, שהיא העומדת עליו בכל יום לכלותו חס ושלום, להרחיקו מחי החיים.

ליקוטי עצות

ערך התחזקות

מא. אפילו האנשים הפשוטים [שקורין פראסטאקים] ואפילו הרשעים ואפילו אומות העולם להבדיל, כולם מקבלין חיות מהתורה. ועל כן אפילו מי שהוא איש פשוט, כגון שאינו יכול ללמד או שהוא במקום שאינו יכול ללמד, אף על פי כן גם אז מקבל חיות מהתורה. על כן גם אז צריך להחזיק את עצמו ביראת שמים בכל מה שיוכל, אפילו בשעה שהוא בודל מן התורה, ואפילו מי שאינו יכול ללמד, כי כולם מקבלים חיות מן התורה הנעלמת על ידי הצדיק הגדול המתנהג בפשיטות לפעמים, ועין בפנים (עח):

מב. ואפילו מי שנפל, חס ושלום, מאד מאד ומונח בשאול תחתיות, חס ושלום, אף על פי כן יש לו תקנה גדולה על ידי הצדיק הגדול האמתי, כי על ידו יכולין הכל לקבל חיות מהקדושה בכל מקום שהם. על כן באמת אין שום יאוש בעולם כלל [קין יאוש איז גאר ניש פאר האנדין] ואין שהוא אפילו אם נפל למקום שנפל רחמנא לצלן, אף על פי כן מאחר שמחזק את עצמו במה שהוא עדין, יש לו תקוה לשוב ולחזור אליו יתברך. והעקר הוא מכשן שאל שועתי כי גם צעקה משאול תחתיות אינה נאבדת לעולם, ויצעק ויצעק ויצעק ולא יתייאש עצמו מן הצעקה לעולם, רק יצעק ויתחנן לפני השם יתברך תמיד יהיה איך שיהיה עד ישיקף וירא ה' משמים (שם):

מג. אפילו בשאול תחתיות יכולים להיות סמוכים אליו יתברך (שם):
מד. אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולין לתקן (קיב):

כשאדם רוצה להתקרב להשם יתברך ולשוב בתשובה צריך שיעברו עליו אלפים ורבבות וירידות בלי שעור, וצריך שיהיה גבור חזק לחזק לבבו בכל פעם לבלי להניח את מקומו משום ירידה שבעולם, וכל אלו העליות וירידות שעוברין על כל אחד מישראל הם בחינת כלליות המלחמות והצרות שעברו על כלליות ישראל מימות עולם, כמבאר בפנים [עין גלות וגאולה אות י"ח]. והעקר הוא התחזקות לחזק את עצמו תמיד אף אם הוא כמו שהוא להאמין באמונה שלמה, שאין שום ירידה בעולם, כי בכל מקום יכולין למצא את השם יתברך, בבחינת אם אסך שמים שם אתה ואציעה שאול הנה, כי אפילו בשנופל לשאול תחתיות רחמנא לצלן, אף על פי כן צריך לחזק את עצמו תמיד ולבלי ליאש את עצמו לעולם, כי גם שם השם יתברך נמצא בחינת ואציעה שאול הנה. וזה עקר הכלל בעבודת השם והיסוד שהכל תלוי בו לבלי לפל ברעתו לעולם, אף אם יעבר עליו מה. וכל הצדיקים שהיו מימות עולם שזכו למה שזכו אשרי להם אשרי חלקם, כלם לא באו לשלמותם כי אם על ידי בחינה זו על ידי שלא היו מייאשין עצמן לעולם, כי גם עליהם עברו ירידות ונפילות הרבה, רק שהם התחזקו עצמן בכל פעם אף על פי שעבר עליהם מה שעבר. ועל ידי התחזקות שלמה (שקורין דער האלטין זיך) זכו למה שזכו אשרי להם (הלכות אונאה הלכה ג א)

עקר ההתחזקות שיזכה להשאר קים על מעמדו לעולם ולאחזו עצמו בהשם יתברך תמיד בכל הנפילות והירידות שבעולם ואפילו בשאול תחתיות חס ושלום, לא יתיאש בשום אופן בעולם הוא על ידי תפלה, כי עקר התשובה הוא תפלה, כמבאר בפנים (שם אות ב ועין התבודדות אות ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה)

מבאר בדברינו כמה פעמים שהחסידים מתחדשים בכל בקר, כמו שכתוב: חדשים לבקרים וכו', מכל שכן בכל שבוע ובכל חודש ובכל שנה, מכל שכן בכל דור ודור. כי סוף כל סוף חסדו יתברך יתגבר עלינו ויביא לנו משיח צדקנו, וכל מה שקרוב יותר לביאת המשיח, השם יתברך ממשיך עלינו חסדו הגדול ביותר, בבחינת ועושה חסד למשיחו, כי משיח ימשיך החסדים בשלמות, ועל ידי אלו החסדים יש לנו תקוה תמיד להתקרב אליו יתברך אפילו הגורע שבגורעים. אך כל אלו החסדים הגדולים שהוא יתברך רוצה להמשיך עלינו בכל עת אין מי שידע מהם בשלמות כי אם הצדיק האמת, וכל מי שמקרב אליו הוא מודיע לו רחמיו וטובו הגדול יתברך שהם עד אין חקר, אשר על ידי זה יכול כל אחד להכין את עצמו מעתה על כל פנים לקבל האורז מתנת חנם של השם יתברך. והעקר על ידי אמונה ורצון שידע האמת באמונה שלמה על מה אתי להאי עולמא ויתחזק ברצונות חזקים תמיד לשוב אליו יתברך, ויחזק בכל כחו להתקרב לצדיקים ויבשרים שידועים לחזקו וליעצו בעצות נכונות ואמתיות, עד אשר יזכה לשוב אל השם וירחמנו וכו' (הלכות מתנה הלכה ד אות ח עין יראה אות קל"ב)

ספר המידות

ספר המידות - ערך טהרה חלק שני
א. אשה כשרה מטהרת הבית מצרעת:

- ספר המידות - ערך ישועה
- א. אין עושין נס אלא למי שיש לו מסירות נפש על קדוש השם:
- ב. השמח ביסורין, מביא ישועה:
- ג. על ידי התבודדות בא ישועה:
- ד. על ידי נסיון עושין לו נס:
- ה. על ידי צדקה בא ישועה:
- ו. על ידי צניעות של אדם מחזירין לו כל הטובות, שנשל אדם אחר בתפלותיו:
- ז. אין עושין נס לנואף:
- ח. אל תסמך על הנס, כל זמן שאפשר לך להנצל בממון או בדבר אחר:
- ט. קדם שעושה הקדוש ברוך הוא נס לאדם, האדם הזה נופל לרעה, והכל לפי גדל הנס:
- י. מי שאינו מזכיר שם עבודה זרה, הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות:
- יא. מי שצריך לאיהו ישועה, ישמח את הצדיק: